

tui gaudia introibis et coronaz in corruptibilem que ex paradiſo per petue amenitatis est sumpta. etna- liter laureatus possidebis. Quid dicitis disparuerunt Maternus aut valde ex hoc gauisus confestiz corporis molestiaz adesse sentiens ad cellam ministri sui adiutorio rediit et crastina die ouocata ad se fratrz caterua. cepit eos de fidei integrita te omonere et ad celeste desideriuſ accendere. ac p totū diē p̄traxit ser monem vſq ad octauaz horaz no- dīs Reliquā vero parte ipius no- dīs cū fratribz in ymnis et dei lau- dibz expēdit Post pulloꝝ cantum instantē die venit desup clara vor cūtis qui in ipa cellula erāt audiē- tibz dicens Materne dilecte dei ve- ni Qui mor circūstātibz ait Valete filioli mei Et oμunionez dñici cor- pis accipies sanctā animā exalauit anno dñi. cxvii. ydus septembriſ Cui obitu treueri opto mox colo- niā pfecti sūt pastore ſuū repetētes Aderāt et tūgrentes qui ſimul cuꝝ coloniēſibz eū libi retinere volebāt et certarū est diu abutrisqz Interz venerād quidā ſener in vrbe appa- ruit monēs ciues vt a lice deſiten- tes ſuis parerēt oſilijs et corp' pō- tificis in naui ponētes. Deinde a li- tore in fluctibz p̄pellētes quo de've- lit abire ſinat Mira res Nor ut an- gel' oſiliuēat factū est Mavis ſacro onuſta corpe nlo ſe ſēgēte nauclero āgelico oſtra fluct' dirigiſ nauigio et paruo hore ſpacio. miliario oſec- to i loco qui ex triftitia coloniēſuꝝ roye tūc vocat' eſt lutoře feliciter

aplicat Tūc treueri relictis intelli- nis corpus ſui pontificis a deo ſibi deſtinatuꝝ cū debita graſadione ſuſcipientes treuerim vſq reuerſt et in ecclie non longe a corporibz ſanctoz eucharij et valerij honoriſ ſice ſepulture tradiderunt.

De ſancto Johanne criſtomo

Iohannes cognomento criſtomo anth. iochen'. filius ſecundi et authore nobiluſ fuit cuius vita genus oueratio et pſecutio in hystoria tripartita ple- nius declarat Qui cū philoſophie ſtudium inpendiſſet tandem hāc de ſerens diuinis lectionibz incubebat Qui pribiter ordinat' ppter caſti- tatis zelum ſeuior habebat q fer- uore magis q mansuetudini ſeruiebat et ppter vite rectitudinē incau- tus ad futura pſpicē nesciebat In oſabulatione arrogans a nescien- tibus putabat In docēdo precipu- us. in exponendo egregius. ad mo- res cohercendos optim' Regnati- bus igit archadio et honorio au- gustis q damaso in romana ſede p- ſidente. factus eſt oſtantinopolita- nus episcopus. qui duz vitam cleri cuꝝ repente corrigere voluit om- nes in ſuū odium excitauit Tūc iqz euꝝ velut furiosum declarabant et apud omnes ei detrahēbāt Et qz nunqz aliquem ad prandium inui- tabat nec ab aliquo inuitari vo- lebat. dicebant eum ideo hoc facere qz turpiter māducaēt Alij ppter ex- cellentē et exqu. ſitū v. um ciborum

hoc eum facere predicabant. Neuer
ra ppter abstinentiam et stomachum
et caput sepe dolebat et ideo pran
dioꝝ epulas evitabat. Popul' aut
pter sermones quos in ecclesia fa
ciebat eū plurimū diligebat parui
pendens quid ɔtra eū emuli loque
rentur. Apposuit quoꝝ iohānes et
quodā proceꝝ obiurgare et ideo
ɔtra euz maior inuidia est accensa.
Aliud qꝝ fecit quod cūtōs valde
cōmouit. Eutropius nāqꝝ preposi
tus imperatoris et habens ɔulis
dignitateꝝ volens in quibusdā ad
ecclesiam fugientibus se vindicare
studuit ut lex ab impatore ponere
etur ut nullus ad ecclesiam confuge
ret imo qui dudum refugerant mo
do traherentur. Post paucos autē
dies cum Eutropius regem offen
disset ad ecclesiaz mor ɔfugit. Epis
copus aut̄ hoc audiens ad eū sub
altari latitantem accessit et omelia
increpatoriā ɔtra euz faciens ipm
durissime obiurgauit. Ex qua re mlt
tos offēdit eo q̄ homini infelici nō
solum noluit misericordiam impen
dere. sed insuper non destitit obiur
gare. Imperator autē eutropiū ra
piens eius caput abscidit. Pro di
uersis igitur causis mltos homiēs
fiducialius obiurgauit q̄ ideo erat
plurimis odiosus. Theophilus ac
alexandrin' episcopus Johannem
deponere volebat q̄ presbitez quē
daz noie yfidoy intrudere affecta
bat et ideo caulas depositionis di
ligenter querebat. Popul' aut̄ de
fendebat Johannē q̄ eius doctrine
amiditate mirabili pascebāt. Sacer

votes asit h̄m ecclesiasticas sanxio
nes. Ioh̄es viue cogebat dicēs nō
debere frui h̄nore sacerdotiū qui
corum vitam cōtemperent imitari.
Nō solū aut̄ ciuitatē ostātinopoli
tanā strenue gubernabat sed etiā
plures circūadiacentes p̄uincias
imperiali autoritate p̄uidis legib'
ordinabat. Cūqꝝ vgnouisset in phe
nix adhuc demonib' sacrificia mi
nistrari clericos illuc et monachos
destinavit. omnia temploꝝ ydolorū
destrui fecit. Eodem tempore gay
nas quidā erat genere celticus cō
filio barbarus. studio tirannico ve
hementer elatus arriana heresi de
prauatus magister tamen militum
factus. Hic imperatorem rogauit
vt intra ciuitateꝝ sibi suisqꝝ ecclesia
vnaz daret. Qui cū pmisisset roga
uit Johannem vt vnā ecclesiam illi
cederet ut sic eius tyrannidem re
frenaret. At iohānes virtute fortis
sumus q̄ totus zelo ignit'. noli inct̄
o impator hoc pmittere neqꝝ sc̄m
canibus dare. neqꝝ hunc barbarū
metuas. sed ambos iube nosvoca
ri et sub silentio inter nos que dicū
tur audi. Ego nāqꝝ eius lingua sic
refrenabo ut huiusmodi petere nō
p̄sumat. Qđ audiēs impator gau
sus est q̄ vtrūqꝝ altera die voeauit.
Cūqꝝ gaynas vnū p̄ se oratoriꝝ
petēt ait ioh̄es. Ubiqꝝ tibi diuina
dom' apta est ut null' te vetet ora
re. At ille. Ego alteri' secte sū q̄ vnū
templū cū meis h̄re posco. Multos
quidē p̄ romana republica laboēs
assūpsi. et ideo nō debeo in mea pe
titione ostenni. Cui ioh̄es plurima

t s z

premia et que transcendūt tua certamina receperisti magister militū factus oculari toga inlup et ornatus. Et oportet te considerare quod duduſ fueris et qualis modo cōspiciaris que pristina pugnas et que modo substātia quibus vestimentis ante ptebaris et quib' modo ornaris. Igīt̄ quia pauci labores tibi maxima premia otulerūt circa honorātem te ne h̄is ingratus h̄is omnib' sermonibus eius os obstruxit eum q̄ opulit ut taceret. Cum igīt̄ constantinopolitanaz urbem strenue gubernaret gaynas predictus imperiū ambiens cuz in die nihil age re possz nocte barbaros misit q̄ palacium cōcremarēt. Tunc apte monstratū est quomodo sanctus iohannes custodiebat ciuitatem. Barbaris enī angeloz armatoz ingens corpus habentū copiosa turba ap paruit que p̄tinus ip̄os effugavit. Quod cū suo domino annūciasset ille valde mirat̄ est sciens exercitū militum per ciuitates alias cōstitutum. Cum ergo sequenti nocte eos similiter destinasset a visione angeloz itez sunt effugati. Nouissime at ille egressus miraculū vidit et fugit estimans milites in die latere et nocte ciuitatez custodire. Egressus inde ad tertiam iuit et magno cōgregato exercitu cūctā vastabat timētibus cūctis barbaricā feritate. Imperator ergo Johanni sanctissimo onus legationis imposuit. Ille aut̄ inimiciaz īmemor alacrior est pfect̄. Gaynas ergo agnoscēs eius fiducia. pietate assumpta longo iti-

nere eidez occurrit. suisq; oculis de xteram eius circūposuit et filios suos sacra ei genua osculari p̄cepit. Hui nāq; virtutis Johannes fuit ut etiam valde terribiles humiliari cogeret et timere. Eodēq; tempore questio mota est utq; deus corpus haberet. ex qua questione ostentiones et certamina surrexerunt. alijs hoc alijs aliud affirmatib' maxime tñ monachorū turba simpliciuz est decepta. dicentū deū forma corpora esse distinctū. Theophilus autē episcopus alexandrin' otrariuz sapiebat ita ut in ecclēsia otrā eos q̄ in humana forma deū asseruerant ostenderet et deū incorporū predi caret. Quod egyptiorum monachi agnoscētes habitacula sua reliquerūt et alexandriā venientes seditionē otrā Theophilū excitauerūt ita ut eū occidere niterent. Quod ille agnoscēs et timēs ait illis. Sic vos inqt video sicut dei vultū. Et illi. Si vere inquiūt dicas. qr̄ dei vultū sic ē ut noster. anathematiza libros originis qui nr̄e opinioni aduersant. Qd si nō feceris que impioz et do rebelliū sūt a nobis īne dubio sustinebis. Et ille nolite in me scuire ego q̄dez q̄ vobis placet facio et sic monachos a suo impetu reuocauit. Ex ercitati vox pfecti monachi in h se duci nō sūt h̄ simplices ardore fidi otrā frēs otrariū sapiētes insurrecerūt et mltos occidi fecerūt. Dū hec in egypto fierēt. Johannes ap̄d oītā timopolim doctrina florebat et ap̄d oēs mirabilis habebat. Verū cūn arriani plurimū pullularēt et extra

civitatem ecclesiaz haberent sabba-
to tamē et dominica die intra por-
tas et porticus cōgregati ymnos
q̄ antiphonas nocte cātabant. Di-
luculo autē cum ip̄is antiphonis p̄
mediam ciuitatē portas egressi ad
suam ecclesiam ocurrerāt. Hoc au-
tem in vitupationez orthodoxoz
facere nō cessabāt frequēter decan-
tates. Ibi sūt qui dicūt tria v̄tute
vnū? Johānes autē metuēs ne sim-
plices huiusmodi cātib̄ traherent
instituit vt fidelīū turba nocturnis
ymnis insisteret vt et illoz opus of-
fuscareb̄ et fidelīū pcessio firmareb̄.
Fecitqz cruces argēteas que cū ar-
genteis cereis portabant. Tūc ar-
riani zelo accēsi inuidie v̄sqz ad ne-
cez insurgēt. Ina igī nocte petra
pcussus est Brison eunuch⁹ Augu-
ste qui ad ymnos exercēdos a Jo-
hāne fuerat deputat⁹. H̄z etiā qui-
dā de populo v̄tusqz p̄tis extinti
sunt. Ex his mot⁹ impator phibuit
arrianos ymnos publice decanta-
re. Eo tpe seuerian⁹ gabelensis ep̄s
honorabilis apud multos pceres
et ab ip̄o impatore et augusta mul-
tū dilect⁹ ostantinopolim venit et a
Johāne grataanter suscep⁹ est. Tūc
qz Johānes in asiam prexisset suaz
eidem ecclesiā omendauit. Ille autē
nō fideliter ambulabat sed se meti-
plum populo omendabat. Serapi-
on autē cleric⁹ Johānis hoc Johā-
ni studuit nunciare. Transeunte au-
tē seueriano nō assurserit serapion.
Ille autē indignat⁹ clamauit. Si se-
rapion clericus mortuus nō fuerit
xps in humana natura nat⁹ nō est.

Hoc audiēs Johānes redijt q̄ ip̄z
tanqz blasphemū de ciuitate eiecit.
Quod auguste multū displicuit et
ip̄m reuocari fecit. rogās Johāne
vt ip̄m sibi recōsiliaret. Qui nullate-
nus adquēuit donec augusta filium
suū Theodosiū eius genib⁹ impo-
neret supplicans et oīurans vt seue-
rianū recōsiliaret. Eodē qz tempe
Theophilus alexandrin⁹ ep̄s dyo-
scor⁹ virū sanctissimū et ysidorum
prius sibi amicissimum iniuste eiecit.
Qui ostantinopolim venerunt vt
principi et Johāni eius facta nar-
rarent. Johānes autē eos quidē ho-
norabat sed aī cause ognitionē cū
eis p̄cipare nolebat. Falsus tñ ru-
mor ad theophilū iuit q̄ Johānes
cū illis oīunicaret et eis auxilium
ferret. At theophil⁹ indignat⁹ non
solū in illis vindictā exercere h̄z etiā
Johāne deponere fortiter se arma-
bat. Celans igī intētionē suā misit
ad singularū ciuitatū epos dicens
se Origenis libros velle damnare.
Epiphaniū qz ep̄m cipri viruz san-
ctissimū q̄ famosissimū circūuenit q̄
amicū fecit rogās vt q̄ ip̄e similiter
libros origenis dānaret. Epypha-
nius ppter sui sanctitatē eius falla-
cias nō attendēs apud cipru suos
episcopos duocauit et lectionē ori-
genis interdixit rogans Johānez
per litteras vt se ab h̄z lectione li-
broz suspenderet et que ordinata
fuerant oīfirmaret. Johannes autē
hoc paruipendēs in doctrina ecclē-
siastica laborabat et in ea florebāt.
Nihil de his que contra eū cogita-
banz curabat. Nemuz theophilus

t t 3

odium diu celatum manifestauit et se
velle Johanez deponere indicauit
Moroz iuncti Johannis multiqz cle
rici et peers palacij tpus oportu
nū inuenientes niteban̄ ut otra Jo
hanez apd ostatinum poli oculū fiēt
Post h̄ aut̄ epyphani⁹ ostatinum po
lim venit dānatōz libroz origenis
secū ferēs et iuitationē iohis causa
theophili declinauit Et quidā ppter
epiphani⁹ reuerētiaz dānationez li
broz origenis subscribebat Pluri
mi aut̄ h̄ facē recusabāt. quo p vñ
fuit thiotum⁹ sychie psul vir rectitu
dinis vite famolissim⁹ qui ita rfidit
Ego inqt o epiphani eque ei⁹ q̄ du
dū bñ req̄enit iurias nō fero neqz
ré blasphemā tēptare damnās ea
q̄ p̄ores nr̄i respue noluerūt Nam
neqz malā doctrinā in libris ei⁹ eē
ospicio Qui his otumelias inferūt
nesciūt se metipos Athanasi⁹ at de
fensor Niceni oculū otra arrianos
testē sic fidei hunc viꝝ appellat illi⁹
libros suis ciungēs et dicēs Mira
bilis inqt et laboriosissim⁹ origenes
h̄ de filio dei nobis testimoniū phi
bet aſſerēs coeternū cū p̄i Iohes
aut̄ indignatiōe omot⁹ nō est qua
pter absqz regulis in ecclesia sua
epiphani⁹ ordinationē fecit h̄ tñ
rogabat vt int̄ ep̄os cū eo manerz
At ille nec se velle cū eo manere nec
oraē r̄ndit niſi dyoscoꝝ cīcēt ⁊ dā
nationi libroz origenis subscribebat
Johanez h̄ facē renuente aduersus
Johanez ab ei⁹ inuidis epiphani⁹
incitat Lin⁹ epyphani⁹ libros orige
nis dānauit et dyoscoꝝ adiudica
uit. ac Johāni tanqz hōꝝ defensori

detrahē cepit Cui Johānes māda
uit Cōtra regulas multa gessisti o
epiphani⁹ primū qz ordinationē fe
cisti in ecclia sub meo iure cōstituta.
deinde qz in ea autoritate p̄pria sa
cra celebrasti Tursus qz inuitat⁹ ex
cusasti nūc denuo qz in te ipm cōfi
dis Qua ppter obserua ne in p̄plo
sedicio oriaſ et hui⁹ rei piculuz ipē
suscipias Hoc audiēs epyphani⁹
discessit Qui cū ad cipruz reuersus
effet. mādauit Johāni dicēs Spe
ro quia episcopus nō morieris At
ille remādauit Opero qz ad tuā pa
triā nō redibis. qd sic euēnit Nam
epiphani⁹ in via obiit et Johānes
postmodū de ep̄atu deposit⁹ in cri
lio vitā finiuit Ad sepulcr̄ at hui⁹
epiphani⁹ viri sāctissimi demones
expellunt⁹ Fuit aut̄ vir mire liberali
tatis ad paupes Qui cū quadā vi
ce totam ecclēsē pecuniā erogasset
et nihil sibi penitus remansisset. qui
daz subito veniens saccumuluz multa
rum pecuniarū sibi obtulit ac disces
sit nec vnde venerit aut quo abiēit
scitur est Pauperes volentes epy
phanū decipere vt aliquid eis da
ret vñus eorum supinum se in terrā¹
prostrauit alter super eū stans qua
si mortuum flebat et q̄ nichil vnde
eum sepelire posset haberet. queru
lis vocib⁹ clamitabat. Epyphani⁹
us igitur superueniens vt in quiete
dormiret orauit et sepulture neces
saria ministravit hominez qz conso
latus abiit. Ille autem locum su
um pulsans dicebat Surge hodie
tuis laboribus epulemur. Quem
cum crebro pulsasset et mortuum

agnouisset ad epyphanium cucur-
rit et quid acciderit nūc iauit et vt
eū resuscitaret rogare cepit. Ille at
eū benigne solat^r est. non tñ eū re-
fuscarē voluit ne mīstris dei ex fa-
cili deludaē. Nezz cū epyphanius
descensit relatū est Johāni q̄ eudo-
ria augusta ḡtra eū epyphanū in
citas. Qui solito zelo accensus ser-
mone ad populū fecit qui cūtaz
muliez vituperationē om̄imodā ḡti
nebat. Hic sermo ab om̄ib^r est acce-
ptus quasi ḡtra augustā sic plat^r.
Qd cū augusta ḡgnouiss^r impato-
ri ḡesta est dices ḡtumelā illatā
vrori in eū poti^r redūdere Motus
aut̄ impator ad hoc cōtra Johā-
nē p̄cepit sinodū celebrari. Theophi-
lus igī festine epos duocabat om-
nesq; Johānis inimici alacriter cō-
fluebat supbū et importunū eū vo-
cates. Vniuersi igī ep̄i apud ḡstā
tinopolim ḡstituti nō iam de libris
origenis tractabāt sed ḡtra Johā-
nē se erigebat. Mittētes igī p̄ Jo-
hāne ip̄m citauerūt. Qui eos velut
aptos inimicos vitari cēsūt ac yni-
uersalē synodū fieri p̄clamauit. Illi
vero quater euz denūo citauerunt.
Qui cū eos refugeret et sinodū fie-
ri p̄clamaret dānauerūt euz in nul-
lo eū culpātes nisi q̄ vocat^r noluit
obedire. Qd pp̄ls audiēs ad sediti-
ones maximas excitat^r est q̄ eū tra-
hi ab ecclesia nō sinebat. Ut hoc
ad mai^r referret ḡsiliū p̄clamabat
Jussio aut̄ p̄ncipis ḡpellebat eum
velociter eñci et in exiliū deportari.
Joh̄s aut̄ timēs ne in populo sedi-
tio orire. nesciente pp̄lo se meti p̄m

tradidit i exiliū deferēdū. Quod cū
pp̄ls ḡgnouisset importabilis sedi-
tio est exorta ita vt etiā multi inimi-
coz eius ad misericordiaz mouerē
tur dicētes eū calumnā passum q̄
paulo an̄ desiderabāt vidē deposi-
tū. Beuerian^r aut̄ de quo supra ser-
mo habit^r fuit in ecclesia docēs. Jo-
hāni detrahebat dices. Eti nulluz
aliud crīmē haberet eius tñ supbia
depositionis eius sufficiens causa
erat. Orta igitur ḡtra impatorē et
episcopos imensa seditione in pp̄lo
Augusta impatorē rogauit vt Jo-
hānez de exilio reduci faceret. Ter-
remot^r q̄z maxim^r ciuitatē inualit
dicentib^r cūtis hoc accidere ppter
inuistā electionē Johānis. Illi igt
tur sunt legati ad Johānez rogan-
tes vt cito redire q̄ ciuitati peunti
orōnib^r suis succurreret q̄ in popu-
lo seditionē excitatam sedaret. Alij
quoq; post illos et rursus alij desti-
nati sūt qui eū cito ḡpellerēt redire
qui eū redire nolentē ad pp̄ia inui-
tū duxerūt eidē cū cereis et lampā-
dib^r vniuerso pp̄lo occurrente. Ip̄e
aut̄ in episcopali sede restdere nole-
bat dicens oportere hoc fieri iudic
io synodali. et eos qui dānauerāt
suā sententiā reuocare. Popul^r aut̄
mīro modo accēdebat eū in episco-
pali sede residentē videre et verba
doctoris audire. Preualuit igī po-
pulus coactusq; est sermonē facere
ad populuz ac in sua cathedra resi-
dere. Theophilus igī inde fugit.
Qui cū iherapolim aduenisset mor-
tuus est eiusdē ciuitatis episcopus
et in lamerō sanctissim^r monachus

t t 2

est electus? At ille cum crebro refugeret ei theophilus suadebat ut sue electioni consensu preberet. Tunc ille promisit dicens Cras quod domino placet implibet. Crastina igitur die venientes ad cellam suam, eum ut susciperet instanter rogabat. Qui ait Domini primo ad dominum. Qui dum oraret moritur cum oratione illa terminum vite suscepit. Johannes itaque doctrine sedule insistebat. Eo autem tempore statua argentea clavis de circumamicta in platea iuxta ecclesias sancte Sophie ad honorem Augustie constituta erat ubi milites et pueri ludos publicos exercebantur. Quod quidem Johanni etiam plurimum displacebat maxime cum videret hoc ad ecclesie spectare. Vtramque consueta ergo fiducia rursus lingua sua armavit. Et cum oportet principes supplicationis verbo deserte ut a tali ludo recederent hoc non fecit sed impetu sui usus eloquij iubentes fieri talia lacerabantur. Augusta vero rursus hoc ad suaz trahebat iniuriam et denuo laborabat ut aduersus eum finodus iterum celebraretur. Hoc sentiens Johannes illas famosissimam in ecclesia procul omelias cuius inicium est Rursus herodias venerantur. rursus turbatur. denuo saltat. denuo caput Johannis in messorio occupiscit accipe. Quod factum ad fructus plus incitauit Augustam dum autem quidam Johannes vellet occidere a populo est apprehensus et ad iudicandum traditus sed a prefecto ne occideretur exceptus. Quidam etiam seruus cuiusdam presbiteri in eum impetu faciens ipsum occidere molitur.

qui dum a quodam tenet. ipsum qui te nebat et alium astantem et tertium percussit. Tunc clamore facto multus occurritibus plurimos interfecit. Ex illo tempore populus Johannes custodiebat eius domum diebus ac noctibus munens. Guadente igitur augusta episcopi constantinopolim conuenerunt et accusatores Johannes fortiter insistere ceperunt. Tunc autem festivitas natalis superueniens mandauit imperator Johanni quia nisi prius criminibus exueretur non conuincaret eidem. Episcopi autem nihil contra eum respererunt nisi quod post depositionem reidere in sede episcopali sine decreto consilii presumposset et sic condemnauerunt eum. Appropinquante tandem solennitate paschali mandauit ei imperator non posse secuti in ecclesia manere cum eum duo concilia condemnassent. Vacabat igitur Johannes et nequamque in ecclesiam descendebat. Illi qui Johannes fauabantur. Iohannite dicebant post hoc autem imperator Johanne de ciuitate expelli fecit ac duci in exilium in quandas ciuitates parvam ubi fines sunt ponti imperiorum romani que loca crudelibus barbaris sunt vicina. Sed clemens dominus non promisit diu etiam in locis tali bus athletam suum fidelissimum monari. Illic Innocentius papa audiens moleste ferebat. Volensque conciliu celebrare scripsit clero constante nopolitano ne Johanni successorem aliquem ordinaret. Tunc igitur fuisse longo itinere fatigatus et dolore capitatis vehementissime cruciat necnon ardorem solis intollerabilem pate-

recte sancta anima. in comanis .xiiij.
die mensis septembris e carne solu-
ta est Quo defuncto grando vehe-
mens in constantinopolim et in omia
suburbana descendit dicentib' cun-
ctis hoc dei iracundia gestum esse
eo q̄ iniuste fuerit Johānes odēna-
tus Quib' verbis fidez fecit mors
auguste p̄tinus subsecuta quarta-
nāq; die post grandinem est defun-
cta Mortuo q̄z omnū doctore ter-
raz occidentales episcopi cum ori-
entalibus nullaten' om̄unicare vo-
luerūt donec illius sacratissimi viri
nomē inter predecessores eōs po-
neret. Nez theodosi xpianissim'
filius p̄dicti archadij qui aui sui no-
men q̄ pietatem tenebat sacras hu-
ius doctoris reliqas in mense ianu-
arj in regiā citatē trāsserri fecit. cui
fidelissim' popul' cū lāpadib' et ce-
reis obuiavit Theodosius aut̄ sup-
pliciter eius reliquias p̄ archadio
q̄ eudoria genitorib' supplicauit ut
ignoranter delinqētib' veniā con-
donaret. Dūdū enī parentes eius
mortui fuerant Hic theodosius cle-
mētissim' fuit adeo ut nullū se ledē
cū morti adiudicaret dices Itinā
essz mihi possibile ad vitā etiā mor-
tuos reuocare Eius curia monaste-
riuz videbatur. matutinas laudes
agebat. codices diuinos legebatur.
Huic aut̄ erat vror noīe Eudoria
que heroyco metro poemata mul-
ta p̄fecit Habuitq; filiam nomine
eudoriā quā valentiniano quem
impatorem fecerat dedit vrorem.
Hec omnia de hystoria tripartita
extracta sunt. Mortuus autem est

circa annos domini. CCC

De duobus Ealdis.

Tempore pippini regis fran-
corum erant duo sacerdo-
tes de anglia quorum vn'
Ewaldus niger. alter Ealdus al-
bus vocabatur ih̄i gratia predicā-
ti in saxoniam profecti. domum cu-
sudam villici ingressi sunt a quo pe-
cierunt ut eos ad suum satrapā du-
ceret quia haberēt ad ipm utile nū
cium deferendum Illo autem in tē-
pore antiqui sarones regem nō ha-
bebāt sed plures satrapas Ingru-
ente vero bellorum negotio dicti
principes inter se sortem m̄serunt.
q̄ quem sors tangebat hunc om̄es
belli ductorem sequebant̄ Peracto
aut̄ bello rursus omnes satraps eō
lis cōditionis censem̄ Igitur sus-
cepit eos vllie q̄ p̄misit q̄ eos ad
satrapam qui super se erat duc̄ret
dieb' tñ aliquot eos secum detinu-
it Qui cum interim psalmis et orōi
bus vacarent et quotidie sacrificiū
salutare offerrent habentes secū sa-
tra vasa et tabulam consecratam.
Videntes aut̄ hoc barbari q̄ timē-
tes ne si cū suo satrapa loquerētur
illum a cultura deoz auerterēt ad
ritum xpianoz album ebaldū gla-
dio interemerūt. nigri vero Ealdi
omnia membra longo cruciatu dis-
cerperunt q̄ corpora sanctorum in-
renū piecerunt quanto nonas octo-
bris. quo uz corpora contra impe-
tum fluuij decurrentia ascenderūt
fere p̄ quadraginta milia passuum
Omni etiam nocte ubi dicta copo-
ra erant magnus lucis radius ad

t t t